

[Chr. Nielsen.]

fart, har ca. 1 000 arbejdsløse sømænd. Den anden omstændighed er den, at vi samtidig er vidne til, at rederne skovler penge hjem som aldrig nogensinde tidligere. Store svimlende millionbeløb slæber de hjem hvert eneste år. Jeg synes, disse to ting: sømændenes arbejdsløshed og rederens fortjenstmuligheder, tvinger os til at se nøjere på, om der nu virkelig træffes en afgørelse, som er rigtig og forsvarlig vedrørende bemanning af skibene.

Jeg må erkende, som ærede andre ordførere har erkendt det, at vort kendskab til skibsfarten selvfølgelig er minimalt, og at man derfor nødes til at lytte til, hvad sagkundskaben fremfører. For mit vedkommende synes jeg først og fremmest, jeg tvinges til at lægge øre til, hvad der kommer frem fra søfolkenes side, og her er man dybt utilfreds med det foreliggende lovforslag.

En anden ting, som jeg ønsker at knytte nogle bemærkninger til, er de undtagelsesbestemmelser, som lovforslaget indeholder. Den omstændighed, at småskibsfarten, at skibe under 400 registertons er undtaget fra lovens bestemmelser, finder jeg er yderst forkastelig. Jeg er ikke i tvivl om, at det kan have sin rigtighed, at småskibsfarten er vanskeligt stillet i visse henseender, men der er i hvert tilfælde et område, som jeg har en del personligt kendskab til, og som jeg mener, at Danmarks rigsdag, uanset om der er store vanskeligheder for småskibsfarten, tvinges til at tage op til behandling, fordi den tilværelse, der bydes, i særdeleshed de unge mennesker ombord i småskibene, er af en sådan beskaffenhed, at vi ikke kan være den bekendt. Det er ikke mere end et par år tilbage, at min dreng kom ud af skolen og begyndte som sømand. De første 1 1/2 år med småskibe i danske farvande havde han praktisk talt en gennemsnitlig arbejdstid i døgnet på 18 timer, og de lønmæssige forhold svarede ingenlunde til en præstation af denne art. En kontant udbetaling på ca. 100 kr. om måneden var, hvad der blev budt og fortsat bydes de unge mennesker for 18 timers arbejde i døgnet. Jeg synes, det er noget, vi tvinges til at se på og få taget op til overvejelse, så at der skabes andre og bedre kår for den ungdom, der begynder søfartsvejen på danske småskibe.

Ministeren for handel, industri og søfart (Weikop): Jeg takker for den tilslutning, de ærede ordførere har givet til dette lovforslag, bortset fra at ordføreren for det

kommunistiske parti Chr. Nielsen ikke kunne tilslutte sig lovforslaget.

Det ærede medlem hr. Erik Jacobsen var, forstod jeg, enig med de øvrige ærede ordførere i, at de foreslåede bemandingsregler bød tilstrækkelig sikkerhed, men det ærede medlem spurgte mig om begrundelsen for, at bemandingsreglerne ikke skulle gælde for skibe på mellem 400 og 500 brutto registertons, for så vidt skibet førtes af rederen.

Det ærede medlem hr. Bouet var inde på det samme spørgsmål, og i og for sig har det ærede medlem hr. Villemoes besvaret det. Man forudsatte nemlig, at når rederen selv fører skibet, drager han omsorg for, at der er tilstrækkeligt mandskab ombord, idet han jo selv har det fulde ansvar og er i særlig grad interesseret. På den anden side regnede det ærede medlem hr. Bouet egentlig ikke med, at der var nogen redere, som selv førte deres skib, når skibet var på mellem 400 og 500 brutto registertons. Hvis det holder stik — og det gør det, hvad jeg skal komme til om lidt —, falder spørgsmålet i og for sig ganske bort og får ikke nogen større interesse. Det ærede medlem hr. Bouet spurgte mig, hvor mange skibe der var på 400—500 brutto registertons. Så vidt jeg ved, er der ca. 20 skibe af den størrelse, men det er ikke os bekendt, at et eneste af disse skibe føres af rederen selv. Man har altså sat denne bestemmelse ind i loven under behandlingen i folketinget for det tilfælde, at der skulle opstå et sådant forhold.

Det ærede medlem hr. Villemoes var inde på den overgangstid, der kunne fremkomme gennem de nye bemandingsregler — en overgangstid, i hvilken der ikke ville være tilstrækkeligt mange lukafer og opholdsrum på grund af den forøgede besætning, som kræves. Heroverfor vil jeg sige, at det er jo netop tanken med dispensationsbestemmelserne i § 9, at de skal kunne benyttes, hvor forholdene måtte tilsige det. Det er klart, at sådanne dispensationer må gives efter et skøn over forholdene, og i så henseende er der jo også givet visse retningslinier i folketingets betænkning.

Der har naturligvis til udvalget været rettet henvendelser — jeg har ikke selv været tilstede i udvalget, når disse henvendelser fandt sted —, men henvendelserne fra rederside har jo nærmest taget sigte på at gøre indvending mod bestemmelserne angående det foreskrevne mandskab i de kulfyrede skibe, hvor kulforbruget ligger